

32001D2455

15.12.2001

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 331/1

DECYZJA NR 2455/2001/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
z dnia 20 listopada 2001 r.
ustanawiająca wykaz priorytetowych substancji w dziedzinie polityki wodnej oraz zmieniająca
dyrektywę 2000/60/WE
(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 175 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

po konsultacji Komitetu Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 251 Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady 76/464/EWG z dnia 4 maja 1976 r. w sprawie zanieczyszczenia spowodowanego przez niektóre substancje niebezpieczne odprowadzane do środowiska wodnego Wspólnoty ⁽⁴⁾ i dyrektywy przyjęte w jej ramach aktualnie stanowią główny instrument Wspólnoty dla kontroli zrzutów punktowych i rozproszonych substancji niebezpiecznych.
- (2) Kontrole wspólnotowe, zgodnie z dyrektywą Rady 76/464/EWG, zastąpiono, zharmonizowano i dalej rozwinęto dyrektywą 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającą ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej ⁽⁵⁾.
- (3) W ramach dyrektywy 2000/60/WE należy przyjąć na poziomie wspólnotowym szczególne środki przeciw zanieczyszczeniu wody poszczególnymi substancjami zanieczyszczającymi lub grupami substancji zanieczyszczających, stanowiącymi poważne zagrożenie dla środowiska wodnego lub poprzez to środowisko, między innymi, takie zagrożenia dla wód używanych do uzyskiwania wody pitnej. Takie środki skierowane są na progresywną redukcję i dla priorytetowych substancji niebezpiecznych, zdefiniowanych w art. 2 pkt 30 zdanie drugie dyrektywy 2000/60/WE, na zaprzestanie lub wyeliminowanie zrzu-

tów, emisji i strat w ciągu 20 lat po ich przyjęciu na poziomie wspólnotowym, z ostatecznym celem, uznany w kontekście urzeczywistnienia celów stosownych umów międzynarodowych, osiągnięcia koncentracji w środowisku morskim bliskich wartościom tła dla substancji występujących w naturze i bliskich zeru dla syntetycznych substancji wytworzonych przez człowieka. W związku z przyjęciem tych środków niezbędne staje się ustanowienie, zgodnie z załącznikiem X do dyrektywy 2000/60/WE, wykazu priorytetowych substancji, obejmującego priorytetowe substancje niebezpieczne. Przy sporządzaniu tego wykazu uwzględniono zalecenia wymienione w art. 16 ust. 5 dyrektywy 2000/60/WE.

- (4) Dla substancji występujących w naturze lub wytworzonych w naturalnych procesach, takich jak kadm, rtęć i węglowodory poliaromatyczne (PAHs), pełne wyeliminowanie zrzutów, emisji i strat ze wszystkich potencjalnych źródeł nie jest możliwe. Przy opracowywaniu poszczególnych dyrektyw należy te sytuacje należycie wziąć pod uwagę i środki powinny być skierowane na zaprzestanie zrzutów, emisji i strat do wody tych priorytetowych substancji niebezpiecznych, które pochodzą z działalności człowieka.
- (5) Dyrektywa 2000/60/WE wprowadza w art. 16 ust. 2 opartą na naukowych podstawach metodologię wyboru priorytetowych substancji na podstawie tego, czy stanowią znaczne ryzyko dla środowiska wodnego lub poprzez nie.
- (6) Metodologia wymieniona w dyrektywie 2000/60/WE, w najbardziej praktycznej wersji, umożliwia zastosowanie uproszczonej, opartej na naukowych podstawach procedury oszacowania ryzyka, biorącej pod uwagę zwłaszcza:
 - dowody dotyczące istotnych zagrożeń powodowanych przez daną substancję, w szczególności jej ekotoksyczność dla środowiska wodnego i toksyczność dla człowieka za pośrednictwem dróg ekspozycji wodnej; oraz
 - dowód wynikający z monitoringu szerokiego skażenia środowiska; oraz
 - inne wiarygodne czynniki, które mogą wskazywać na możliwość szerokiego skażenia środowiska, takich jak na przykład produkcja czy wielkość zużyta danej substancji i sposoby jej użycia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 177 E z 27.6.2000, str. 74 i Dz.U. C 154 E z 29.5.2001, str. 117.

⁽²⁾ Dz.U. C 268 z 19.9.2000, str. 11.

⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 15 maja 2001 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 8 października 2001 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 129 z 18.5.1976, str. 23. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2000/60/WE (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, str. 1).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, str. 1.

- (7) Na tej podstawie Komisja, we współpracy z biegłymi zainteresowanymi stronami, między innymi Komitetu Naukowego ds. Toksyczności, Ekotoksyczności i Środowiska, Państw Członkowskich, państw EFTA, Europejskiej Agencji Ochrony Środowiska, europejskich organizacji gospodarczych, w tym reprezentujących małe i średnie przedsiębiorstwa, europejskich organizacji ekologicznych, opracowała procedurę ustalania priorytetów wykorzystującą łącznie monitorowanie i modelowanie (COMMPS).
- (8) Komisja powinna przyciągnąć do procedury COMMPS państwa kandydujące do Unii Europejskiej, przynajmniej priorytet tym z nich, przez których terytoria przebiegają cieki wodne przechodzące przez lub wpływające na terytorium Państwa Członkowskiego.
- (9) Sporządzono już pierwszy wykaz 33 priorytetowych substancji lub grup substancji wybranych według procedury COMMPS, po publicznej i przejrzystej dyskusji zainteresowanych stron.
- (10) Pożądane jest szybkie przyjęcie tego wykazu w celu umożliwienia terminowego i nieprzerwanego wdrażania wspólnotowych kontroli substancji niebezpiecznych zgodnie ze strategią określoną w art. 16 dyrektywy 2000/60/WE, w szczególności propozycji kontroli określonych w art. 16 ust. 6 i propozycji norm jakości określonych w art. 16 ust. 7 w celu realizacji celów tej dyrektywy.
- (11) Wykaz substancji priorytetowych przyjęty na podstawie niniejszej decyzji zastąpi wykaz substancji zawartych w komunikacie Komisji dla Rady z dnia 22 czerwca 1982 r. w sprawie substancji niebezpiecznych, który może zostać zawarty w wykazie I dyrektywy Rady 76/464/EWG⁽¹⁾.
- (12) Na podstawie art. 16 ust. 3 dyrektywy 2000/60/WE, przy identyfikowaniu priorytetowych substancji niebezpiecznych należy uwzględnić ich wybór znajdujący się w stosownym ustawodawstwie wspólnotowym dotyczącym substancji niebezpiecznych lub stosowne umowy międzynarodowe. Substancje niebezpieczne zdefiniowano w tej dyrektywie jako „substancje lub grupy substancji, które są toksyczne, trwałe i podatne na bioakumulację; oraz inne substancje lub grupy substancji, które powodują równoważny poziom zaniepokojenia”.
- (13) Stosowne umowy międzynarodowe to między innymi Konwencja OSPAR o Ochronie Środowiska Morskiego Północno-Wschodniego Atlantyku, Konwencja HELCOM o Ochronie Środowiska Morskiego Obszaru Morza Bałtyckiego, podpisana w Barcelonie Konwencja o Ochronie przed Zanieczyszczeniem Morza Śródziemnego, konwencje przyjęte w ramach Międzynarodowej Organizacji Morskiej, Konwencja UNEP o Trwałych Zanieczyszczeniach Organicznych i Protokół o trwałych zanieczyszczeniach organicznych do Konwencji UN-ECE w sprawie Transgranicznego Zanieczyszczenia Powietrza na Dalekie Odległości.
- (14) Wybór priorytetowych substancji i identyfikacja priorytetowych substancji niebezpiecznych zorientowane na ustanowienie kontroli emisji, zrzutów i strat przyczynią się do realizacji celów i zobowiązań Wspólnoty w ramach konwencji międzynarodowych o ochronie wód morskich, w szczególności do wdrożenia strategii w odniesieniu do substancji niebezpiecznych, przyjętych na Konferencji Ministrów OSPAR w 1998 r. w ramach Konwencji o Ochronie Środowiska Morskiego Północno-Wschodniego Atlantyku, zgodnie z decyzją Rady 98/249/WE⁽²⁾.
- (15) Priorytetowe substancje niebezpieczne w wykazie priorytetowych substancji należy zidentyfikować w odniesieniu między innymi do substancji niebezpiecznych, dla których w umowach międzynarodowych zobowiązano się do zaprzestania i wyeliminowania zrzutów, emisji i strat, takich jak substancje niebezpieczne, dla których zobowiązano się do wyeliminowania zrzutów, emisji i strat na międzynarodowych forach w ramach IMO, UNEP lub UN-ECE; substancje niebezpieczne, dla których zobowiązano się do priorytetowego zaprzestania zrzutów, emisji i strat w Konwencji OSPAR, między innymi substancje niebezpieczne zidentyfikowane w grupach I⁽³⁾ lub III⁽⁴⁾ OSPAR DYNAMEC; substancje niebezpieczne, które powodują „równoważny poziom zaniepokojenia”, jak substancje trwałe, toksyczne i podatne na bioakumulację (PTBs), takie jak substancje powodujące zaburzenia endokrynologiczne zidentyfikowane w Strategii OSPAR; oraz metale ciężkie zawarte w Protokole o metalach ciężkich do Konwencji UN-ECE w sprawie Transgranicznego Zanieczyszczenia Powietrza na Dalekie Odległości, wytypowane do działań priorytetowych w OSPAR 1998 i 2000, które powodują „równoważny poziom zaniepokojenia”, jak PTBs.
- (16) Aby środki zwalczania zanieczyszczenia wody były skuteczne, Komisja musi wspierać synchronizowanie prowadzenia badań i formułowania wniosków w ramach Konwencji OSPAR i procedury COMMPS.
- (17) Procedurę COMMPS skonstruowano jako dynamiczny instrument do nadawania priorytetów substancjom niebezpiecznym, umożliwiającą stałe usprawnianie i rozwój w związku z badaniem i dostosowaniem pierwszego wykazu priorytetowych substancji, najpóźniej w cztery lata po wejściu w życie dyrektywy 2000/60/WE i przynajmniej co cztery lata w późniejszym czasie. W celu zapewnienia, że wszystkie potencjalne priorytetowe substancje zostaną uwzględnione w najbliższym procesie typowania, zasadniczą sprawą jest, by żadne substancje nie były systematycznie wykluczane, uwzględniano najlepszą, dostępną wiedzę oraz by wszystkie chemikalia i wszystkie pestycydy na rynku UE i wszystkie substancje zidentyfikowane przez OSPAR jako „niebezpieczne”, były objęte procesem typowania.

⁽²⁾ Dz.U. L 104 z 3.4.1998, str. 1.

⁽³⁾ Nie podlegają naturalnej degradacji i posiadają log Kow (współczynnik oktanolowo-wodny) ≥ 5 lub BCF (wskaźnik biokoncentracji) $\geq 5\ 000$ oraz silną toksyczność dla środowiska wodnego $\leq 0,1$ mg/l lub CMR (rakotwórczość, mutagenność i szkodliwy wpływ na rozrodczość u ssaków).

⁽⁴⁾ Nie podlegają naturalnej biodegradacji i posiadają log Kow ≥ 4 lub BCF ≥ 500 oraz silną toksyczność dla środowiska wodnego ≤ 1 mg/l lub CMR u ssaków.

⁽¹⁾ Dz.U. C 176 z 14.7.1982, str. 3.

- (18) Skuteczność COMMPS w dużej mierze zależy od dostępności stosownych danych. Stwierdzono, że obecne usta wodawstwo wspólnotowe dotyczące substancji chemicznych cierpi na poważny niedostatek danych. Cel dyrektywy 2000/60/WE można będzie zrealizować w całości tylko po zapewnieniu pełnej dostępności danych poprzez przegląd ustawodawstwa wspólnotowego dotyczącego substancji chemicznych.
- (19) Odniesienie do procedury COMMPS nie wyklucza możliwości, że Komisja może używać metod oceny szkodliwości niektórych substancji już opracowanych lub używanych w innych środkach przeciw zanieczyszczeniom.
- (20) Zgodnie z art. 1 lit. c) dyrektywy 2000/60/WE, przyszłe przeglądy wykazu priorytetowych substancji na mocy art. 16 ust. 4 tej dyrektywy przyczynią się do zaprzestania emisji, zrzutów i strat wszystkich substancji niebezpiecznych do 2020 r. poprzez progresywne rozszerzanie wykazu o dalsze substancje.
- (21) W czasie przeglądu i dostosowywania wykazu priorytetowych substancji, oprócz dalej rozwijanej procedury COMMPS, należy odpowiednio uwzględnić wyniki przeglądów przeprowadzanych w ramach dyrektywy Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzenia do obrotu środków ochrony roślin ⁽¹⁾, rozporządzenia Rady (EWG) nr 793/93 z dnia 23 marca 1993 r. w sprawie oceny i kontroli ryzyka stwarzanego przez istniejące substancje ⁽²⁾, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/8/WE z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych ⁽³⁾ i w miarę możliwości innych informacji naukowych z badań w ramach dotychczasowych i nowych dyrektyw, w szczególności w ramach prawodawstwa dotyczącego substancji chemicznych. Należy wyeliminować podwójne badania substancji z uwagi na koszty. Przy dostosowywaniu wykazów musi być możliwość zarówno obniżania jak podwyższania zaszerogowania substancji,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym ustanawia się wykaz priorytetowych substancji obejmujący substancje zidentyfikowane jako priorytetowe substancje niebezpieczne przewidziane w art. 16 ust. 2 i 3 dyrektywy 2000/60/WE. Wykaz ten, w postaci jak w Załączniku do niniejszej decyzji, dodaje się do dyrektywy 2000/60/WE jako załącznik X.

Artykuł 2

Wykaz priorytetowych substancji ustanowiony niniejszą decyzją zastępuje wykaz substancji w komunikacie Komisji z dnia 22 czerwca 1982 r.

Artykuł 3

W celu zagwarantowania, że uwzględnione są wszystkie potencjalne substancje priorytetowe, Komisja i Państwa Członkowskie gwarantują udostępnienie danych dotyczących substancji oraz związanych z nimi narażeniami niezbędnymi do wdrożenia procedury COMMPS.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja jest skierowana do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 listopada 2001 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

N. FONTAINE

Przewodniczący

W imieniu Rady

A. NEYTS-UYTTEBROECK

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2001/49/WE (Dz.U. L 176 z 29.6.2001, str. 61).

⁽²⁾ Dz.U. L 84 z 5.4.1993, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 123 z 24.4.1998, str. 1.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK X

WYKAZ SUBSTANCJI PRIORYTETOWYCH DLA W DZIEDZINIE POLITYKI WODNEJ (*)

	Numer CAS ⁽¹⁾	Numer UE ⁽²⁾	Nazwa priorytetowej substancji	Zidentyfikowane jako priorytetowe substancje niebezpieczne
(1)	15972-60-8	240-110-8	Alachlor	
(2)	120-12-7	204-371-1	Antracen	(X) (***)
(3)	1912-24-9	217-617-8	Atrazyna	(X) (***)
(4)	71-43-2	200-753-7	Benzen	
(5)	nie dotyczy	nie dotyczy	Difenyloetery bromowane (**)	X (****)
(6)	7440-43-9	231-152-8	Kadm i jego związki	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	C ₁₀₋₁₃ -chloroalkany (**)	X
(8)	470-90-6	207-432-0	Chlorfeninfos	
(9)	2921-88-2	220-864-4	Chlorpyrifos	(X) (***)
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-dichloroetan	
(11)	75-09-2	200-838-9	Dichlorometan	
(12)	117-81-7	204-211-0	Di(2-etyloheksyl)ftalan (DEHP)	(X) (***)
(13)	330-54-1	206-354-4	Diuron	(X) (***)
(14)	115-29-7	204-079-4	Endosulfan	(X) (***)
	959-98-8	nie dotyczy	(alfa-endosulfan)	
(15)	206-44-0	205-912-4	Fluoranten (****)	
(16)	118-74-1	204-273-9	Heksachlorobenzen	X
(17)	87-68-3	201-765-5	Heksachlorobutadien	X
(18)	608-73-1	210-158-9	Heksachlorocyclohexan	X
	58-89-9	200-401-2	(gamma-izomer, lindan)	
(19)	34123-59-6	251-835-4	Izoproturon	(X) (***)
(20)	7439-92-1	231-100-4	Ołów i jego związki	(X) (***)
(21)	7439-97-6	231-106-7	Rtęć i jej związki	X
(22)	91-20-3	202-049-5	Naftalen	(X) (***)
(23)	7440-02-0	231-111-4	Nikiel i jego związki	

	Numer CAS ⁽¹⁾	Numer UE ⁽²⁾	Nazwa priorytetowej substancji	Zidentyfikowane jako priorytetowe substancje niebezpieczne
(24)	25154-52-3	246-672-0	Nonylofenole	X
	104-40-5	203-199-4	(4-(para)-nonylofenol)	
(25)	1806-26-4	217-302-5	Oktylofenole	(X) (***)
	140-66-9	nie dotyczy	(para-tert-oktylofenol)	
(26)	608-93-5	210-172-5	Pentachlorobenzen	X
(27)	87-86-5	201-778-6	Pentachlorofenol	(X) (***)
(28)	nie dotyczy	nie dotyczy	Węglowodory poliaromatyczne	X
	50-32-8	200-028-5	((Benzoa)piren)	
	205-99-2	205-911-9	(Benzo-b-fluorantan)	
	191-24-2	205-883-8	(Benzo-g,h,i-perylen)	
	207-08-9	205-916-6	(Benzo-k-fluorantan)	
	193-39-5	205-893-2	(Indeno-1,2,3-cd-piren)	
(29)	122-34-9	204-535-2	Symazyna	(X) (***)
(30)	688-73-3	211-704-4	Związki tributylofinu	X
	36643-28-4	nie dotyczy	(Kation tributylofinu)	
(31)	12002-48-1	234-413-4	Trichlorobenzeny	(X) (***)
	120-82-1	204-428-0	(1,2,4-trichlorobenzen)	
(32)	67-66-3	200-663-8	Trichlorometan (chloroform)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	Trifluralin	(X) (***)

(*) Jeżeli zostaje wybrana grupa substancji, jako parametry wskaźnikowe w wykazie podaje się typowych pojedynczych przedstawicieli (w nawiasach i bez numeru). Ustanowienie kontroli będzie skierowane na te pojedyncze substancje, z tym, że, gdzie stosowne, nie przeszkadza to umieszczeniu w wykazie innych, pojedynczych przedstawicieli.

(**) Zazwyczaj te grupy substancji obejmują znaczną liczbę związków chemicznych. Obecnie nie można podać odpowiednich parametrów wskaźnikowych.

(***) Ta priorytetowa substancja podlega badaniu pod kątem zidentyfikowania jako »priorytetowej substancji niebezpiecznej«. Komisja złoży wniosek do Parlamentu Europejskiego i Rady o ostateczne sklasyfikowanie tej substancji najpóźniej 12 miesięcy po przyjęciu tego wykazu. Badanie to nie ma wpływu na harmonogram ustanowiony w art. 16 dyrektywy 2000/60/WE dla wniosków Komisji.

(****) Tylko eter pentabromobifenylowy (numer CAS 32534-81-9).

(*****) Fluoranten znajduje się w wykazie jako wskaźnik innych, bardziej niebezpiecznych węglowodorów poliaromatycznych

(1) CAS: Chemical Abstract Services.

(2) Numer UE: Europejski spis istniejących substancji chemicznych o znaczeniu handlowym (EINECS) lub Europejski wykaz notyfikowanych substancji chemicznych (ELINCS).”